Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost
  - Article 1. *Naturalesa i objecte*
  - Article 2. *Àmbit d'aplicació*
  - Article 3. *Tractats i convenis*
- Capítol II. Els obligats tributaris
  - Article 4. *Obligats tributaris*
  - Article 5. *Responsables*
  - Article 6. *Representants dels obligats tributaris no-residents fiscals*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2010 ha aprovat la següent:

llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Exposició de motius

I Justificació de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

La creació de l'impost sobre societats, així com la submissió de la renda dels empresaris i els professionals individuals a un impost sobre les activitats econòmiques de les persones físiques, configuren un panorama en el qual les rendes derivades de l'exercici d'activitats econòmiques, amb forma individual o societària suporten algun tipus d'impost directe.

En aquest marc normatiu, cal una norma que, per raons d'igualtat i justícia tributària, creï un impost similar per a les rendes d'activitats econòmiques desenvolupades a Andorra per persones físiques o entitats no-residents fiscals i per a les rendes del treball percebudes per persones físiques no-residents fiscals. Atès que les persones físiques no-residents fiscals a Andorra no estan subjectes, en principi, al règim de seguretat social del Principat, ni tampoc no estan compreses en l'àmbit subjectiu d'aplicació dels impostos sobre societats i sobre activitats econòmiques de persones físiques, s'ha d'establir un impost sobre la renda dels no-residents fiscals que gravi totes les rendes derivades de l'exercici d'activitats econòmiques o laborals que aquests subjectes obtinguin de font andorrana. Lògicament, la inexistència de tributació per a les persones físiques residents fiscals de les rendes del capital determina que també els no-residents fiscals persones físiques quedin extramurs de l'impost allà on obtinguin rendes d'aquesta naturalesa. No és aquest el cas de les entitats en general, ja que la configuració de l'impost sobre societats com un impost sintètic que grava la renda total de la societat determina que l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, quan l'obligat tributari sigui una entitat no-resident fiscal, recaigui sobre totes les rendes de font andorrana obtingudes per l'entitat no-resident fiscal. En definitiva, en ser els principis d'igualtat i capacitat econòmica les pedres angulars del nostre ordenament tributari, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, pretén simplement ser un complement que permeti aconseguir un grau important de simetria en matèria tributària respecte a la imposició que recau sobre els subjectes, persones físiques o entitats, residents fiscals a Andorra i gravar de manera substancialment igualitària els residents i els no-residents fiscals.

A més, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals persegueix una finalitat anàloga amb l'impost sobre societats i es justifica per les mateixes raons que aquest impost: es tracta, en definitiva, de situar Andorra en el context internacional com un país amb un ordenament ortodox, homologable i equiparable amb el dels països del seu entorn, la Unió Europea i l'OCDE, i que entén que la signatura de convenis per a l'eliminació de la doble imposició és clau per al desenvolupament de la seva economia. En aquest sentit, l'impost segueix les grans línies de la imposició sobre els no-residents dels països més avançats, encara que no perd de vista la finalitat de l'impost sobre societats de crear un entorn competitiu que faciliti l'atracció d'inversions al Principat d'Andorra. Alhora, pretén ser una de les peces essencials del nostre sistema tributari que permeti establir una xarxa de convenis per eliminar la doble imposició.

II Principis rectors i configuració de l'impost

La complementarietat d'aquest impost respecte de l'impost sobre societats determina que els principis rectors d'aquest impost -coordinació i compatibilitat internacional, transparència i simplicitat normativa i competitivitat- hagin guiat l'elaboració d'aquesta norma.

Cal subratllar, no obstant això, que l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals posseeix singularitats importants respecte a la imposició societària que en justifiquen la regulació en una llei separada.

III Aspectes fonamentals de la Llei

Atesa la peculiaritat de l'ordenament del Principat, resulta essencial en aquesta Llei de donar una definició clara dels obligats tributaris de l'impost. A més de l'obligat tributari, es regulen altres figures com ara els responsables, retenidors i representants dels obligats tributaris, sobre els quals pivota la gestió de l'impost, especialment en la modalitat de contribuents no-residents fiscals sense establiment permanent.

Per vincular una renda al territori del Principat, la Llei utilitza dues tipologies dels punts de connexió. D'una banda, s'utilitza el concepte internacionalment acceptat d'"establiment permanent", que dóna lloc a una de les modalitats de l'impost. De l'altra, es defineixen els punts de connexió específics dels tipus de rendes que el no-resident fiscal pot obtenir en el territori del Principat d'Andorra.

Tant en un cas com en l'altre, els tipus impositius són, per imperatiu del principi de neutralitat i no-discriminació, idèntics als definits per a les societats residents fiscals a Andorra. A més, aquesta és una condició essencial per a la positiva resolució de les futures negociacions de convenis per evitar la doble imposició tenint en compte el contingut de l'article 24 del model de conveni de l'OCDE.

Formalment la Llei s'estructura en 41 articles, una disposició transitòria i cinc disposicions finals.

Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1. *Naturalesa i objecte*

L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals és un tribut de caràcter directe que grava, en els termes que estableix aquesta Llei, la renda obtinguda en el territori del Principat d'Andorra per les persones físiques o jurídiques no residents fiscals en aquest territori.

Mostra redacció anterior, vigent del 27/01/2011 al 28/12/2011

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

Aquest impost s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3. *Tractats i convenis*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Capítol II. Els obligats tributaris

Article 4. *Obligats tributaris*

Són obligats tributaris d'aquest impost les persones físiques i les persones jurídiques no-residents fiscals al Principat d'Andorra que obtinguin rendes, que d'acord amb aquesta Llei, es consideren generades en aquest territori.

A aquests efectes, es consideren residents fiscals al Principat d'Andorra, les persones jurídiques definides a l'article 7 de la Llei de l'impost sobre societats, i les persones físiques definides a l'article 8 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Mostra redacció anterior, vigent del 29/12/2011 al 31/12/2014
Mostra redacció anterior, vigent del 27/01/2011 al 28/12/2011

Article 5. *Responsables*

1. Responen solidàriament del deute tributari corresponent als rendiments que hagin satisfet o a les rendes dels béns o els drets el dipòsit o la gestió dels quals tinguin encomanat, respectivament:

a) el pagador dels rendiments meritats en favor dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent, o
b) el dipositari, el mandatari o el gestor dels béns o dels drets dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent.

Aquesta responsabilitat no existirà quan es tingui l'obligació de retenir i ingressar al compte a què es refereix l'article 34, sense perjudici de les responsabilitats que derivin de la condició de retenidor.

2. No s'entén que una persona o una entitat satisfà un rendiment quan es limita a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per "simple mediació de pagament" l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. No obstant el que preveu l'apartat anterior, són responsables solidàries les persones que gestionin lloguers o drets sobre béns immobles

la propietat dels quals sigui de persones no-residents fiscals. Aquesta responsabilitat es limita als lloguers o a les contraprestacions pels drets que gestionen.

4. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels obligats tributaris no-residents fiscals, les actuacions del ministeri encarregat de les finances es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari. El mateix procediment resulta d'aplicació en el cas del dipositari, el mandatari o el gestor de béns o drets dels obligats tributaris no-residents fiscals, no destinats a un establiment permanent.

5. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents dels obligats tributaris no-residents fiscals les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 6, siguin els seus representants.

6. Quan la falta d'ingrés del deute tributari de l'obligat tributari no-resident fiscal sigui imputable a accions o omissions de les persones a les quals aquest precepte considera responsables, el seu comportament pot ser objecte de les sancions corresponents, de manera que es pot exigir al responsable, juntament amb el deute tributari corresponent al no-resident fiscal, la sanció que correspongui.

7. L'exigència de responsabilitat prevista en aquest article requereix un acte administratiu previ de declaració d'incompliment de l'obligat tributari, que ha de ser notificat en la forma que preveu l'article 70 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Mostra redacció anterior, vigent del 29/12/2011 al 31/12/2014
Mostra redacció anterior, vigent del 27/01/2011 al 28/12/2011

Article 6. *Representants dels obligats tributaris no-residents fiscals*

1. Els obligats tributaris no residents fiscals estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Andorra, perquè els representi davant el ministeri encarregat de les finances en relació amb les seves obligacions per aquest impost quan obtinguin rendes mitjançant establiment permanent o quan, atesa la quantia o les característiques de la renda obtinguda en el territori andorrà per l'obligat tributari, ho requereixi així el ministeri encarregat de les finances.

2. L'obligat tributari no resident fiscal, o el seu representant, estan obligats a comunicar al ministeri encarregat de les finances el nomenament, degudament acreditat, en el termini d'un mes a partir de la data d'aquest nomenament. Quan sigui a requeriment del ministeri encarregat de les finances, el nomenament s'ha de fer i comunicar en el termini d'un mes a partir de la notificació d'aquesta obligació. La comunicació s'ha d'acompanyar de l'acceptació expressa del representant.

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, el ministeri encarregat de les finances pot considerar representant de l'establiment permanent qui figuri com a tal en el Registre de Societats Mercantils o, si no n'hi ha, els que estiguin facultats per contractar en nom de l'obligat tributari no resident fiscal.

Mostra redacció anterior, vigent del 27/01/2011 al 28/12/2011

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat